

Bepis je vrednost in se sprejema zastonji, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 80 — za $\frac{1}{2}$ strani K 40 — za $\frac{1}{4}$ strani K 20 — za $\frac{1}{8}$ strani K 10 — za $\frac{1}{16}$ strani K 5 — za $\frac{1}{32}$ strani K 2 50 — za $\frac{1}{64}$ strani K 1 — Privečkratnem oznamili se cena primerno zniža.

Štajerc

Slava Tebi, ki si naš kmete jubil!

Kmečki stan, srečen stan!

Štev. 47.

V Ptiju v nedeljo dne 23. novembra 1913.

XIV. letnik.

Cenjeni naročniki!

Kakor smo že poročali, mora se iz raznih pravikov, v prvi vrsti zaradi povečane cene tiska itd. zaradi potrebe povečanja lista,

naročino „Štajerca“ z novim letom za 1 K, to je na 4 krone zvišati.

Prepričani smo, da naši cenjeni prijatelji na nivo uvidijo potrebo tega zvišanja, to pa tem kjer ostane

Tisti naročniki pa, kateri imajo naročino naprej pred nočem, treba tudi za prihod leta le 3 krone plačati. Sele novem letu velja torej zvišana naročina.

Prijatelji, šrite „Štajerca.“

Slovanska vzajemnost.

Mi nismo krivi, da je postal poglavje o „slovanski vzajemnosti“ tako hudo smešno, da naravnost krvava ironija. „Slovanska vzajemnost“ je bila vedno le idealična fraza, katero je par bledoličnih sanjarjev deklamiralo. Ali pač ni nikdo mislil, da bodejo realna dejavnost frazo tako hitro in tako temeljito izbrisala. Zadnjič je neki slovenski poslanec v drugi državni zbornici potegnil facit in zaklical tezaj robato: „Mi se poživijo na slovansko vzajemnost!“

Slovanska vzajemnost! V resnici je niko in nikjerni bilo! Krvavo zatiranje iznima rodilo je v poljskem narodu nepremagljivo sovraštvo napram Rusom. Besno izsesanje poljske žlahte gnalo je Rusine skoraj v revolucijo proti Poljakom. V Šleziji bijeo Čehi Poljaki medsebojne narodne boje, v Bukovini in Slovini in Slovaki. Hrvatje in Srbi stali so si zadnjega časa tako rekoč z nožem v roki proti. Slovencev Hrvati niti kot narod privatni niso hoteli . . . kje je torej tista vzvišena „slovanska vzajemnost!?“

Za Slovence je bila fraza o „slovanski vzajemnosti“ vedno izredno škodljiva, zadnjem času pa naravnost velikanska evarnost. Čehi so znali peti sladke zvoke slovanske vzajemnosti, dokler so jim sloven-

ska podjetja odpirala svoje duri, dokler je bilo še kaj dobrih služb na Slovenskem dobiti, dokler se niso vgnezdzili liki ježu v lisičjem brlogu. Slovenska študirana mladina mora lakoto stradati ali v tujini kruha iskati, medtem ko se češki tujci mastijo v dobrih službah. Slovenski kaplani morajo dostikrat po slabih farah stradati, medtem ko se debelijo po slovenskem delu Koroške češki fajmoštri. Slovenski monterji, inženirji, profesorji, umetniki morajo večidel pri Nemcih kruha iskati, — po mili Sloveniji pa gospodari Čeh . . . Kaj ima torej slovensko od „slovanske vzajemnosti“?

V balkanski vojni pričela se je širiti tudi po slovenskih krajih srbofilska kuga. In okužila je velik del naše javnosti. Zaradi „slovenske vzajemnosti“ so se zavzemali slovenski listi za balkanske „brate“, so simpatizirali s Srbi, so se podali celo na gladko v vitezstva, so metali avstrijski domovini pole malo pred noge, ko je ta v nezmerno milorljubni politiki zastopala svoje samoumevne pravice. „Slovanska vzajemnost“ postala je tedaj prava špijonka na avstrijskih teh . . . Pa je prišlo drugače! Vse drugače, kakor so mislili in želeli tisti slovenski voditelji, ki imajo dovolj predrزو čelo, da smatrajo cesarsko zastavo za znamenje sramote slovenskega ljudstva . . . Balkanski Slovani sami so razbili in raztrgali „slovensko vzajemnost“ ter vrgli njene kosce kakor mrhovino na gnoj. Srbska in bulgarska kri je odplovila ideale in sovraštvo proti Turčini ni bilo nikdar tako strastno, tako neizbrisljivo, kakor je sovraštvo med slovenskimi Bulgari in slovenskimi Srbi . . .

Na razvalinah te „slovenske vzajemnosti“ stojimo, in predno se je v resnici porodila, bila je že pokopana . . . Slovenski narodnjaki niti z najbolj jezvitičnim zavijanjem, pa tudi ne z najrobatejšim psovanjem ne morejo prikriti teh dejstev!

Za „slovensko vzajemnost“ izročili so slovenski pravaki svoje gospodarstvo češkemu tujcu, — za „slovensko vzajemnost“ poteptali so svoje verske svetinje, — za „slovensko vzajemnost“ zadušili so vsako individualnost lastnega naroda, — za „slovensko vzajemnost“ pa so prodali tudi svojo avstrijsko domovino . . . To so žalostna

dejstva, tembolj žalostna, kjer je „slovenska vzajemnost“ zdaj pokopana . . .

Za slovensko ljudstvo pa, ki je povsem nedolžno nad bankerotni politiki svojih voditeljev, pride zdaj čas resne vrnitve. Bodočnost slovenskega ljudstva leži kakor njegova preteklost v zvestobi do avstrijske domovine ter v skupnem gospodarskem delu z nemškim sosedom. To je železna potreba, čez katero ne pomagajo prazne narodnjakarske besede. Neki slovensko-prvaški poslanec imel je svoj čas predrzno čelo, da je zaklical: A vstrija bude nehalo biti, ako se ne pokori slovanstvu. Dejstva pa so spremenila to govorico in pravijo: Slovenski narod bude ponehal biti, ako prelomi zvestobo do Avstrije. Te besede so pravi napis na grobu „slovenske vzajemnosti“ . . .

Politični pregled.

Naš prestolonaslednik odpotoval je 15. t. m. s svojo soprogo na Angleško. V Londonu obiskal je angleškega kralja na grada Windsor in ostal tam več dni na obisku. Ob tej priliki vrstile so se velike slavnosti.

Umrl je v Janini generalni konzul Konstantin Bilinski, ki je bil tudi avstro-ogrski član v komisiji za določitev južne meje Albanije.

Volitev v koroški deželnem zboru. Pri nadomestni volitvi za koroški deželnem zbor bil je državni poslanec Dobernig ednoglasno izvoljen.

Žalostne razmere. Pred kratkim oglasilo se je pri vojaški oblasti v Großwardeinu 170 miladih ljudi. Prosili so, da se jih naj uvrsti med vojake, kjer že mnogo mesecov sem niso mogli službe ali dela dobiti. Iz lakote gredo torej k vojakom! Vojaška oblast je ustregla njih prošnji, kjer so bili večinoma za vojaško službo zmožni.

Srbsko-črnogorska meja. Pogajanja med Srbijo in Črnogoro zaradi nove meje so glasom uradnih poročil dovedla do popolnega sporazuma in se je tozadevno pogodbo od srbskega ministra za zunanje zadeve ter črnogorskoga poslanika v Belgradu že podpisalo.

Izpred sodišča.

Središki kaplan.

Maribor. Prizivno sodišče v Mariboru imelo je opraviti s tožbo zaradi žaljenja časti, ki jo je naperil slovensko-prvaški kaplan Kranjc iz Središča zoper tamošnjega organista Franca Panič. Stvar je sledenja: Aprila meseca dobil

TUDI BABICA JE ŽE VEDELA,

da mora rabiti le Schichtovo milo, če hoče opraviti perilo brez mnogo truda do belega kot sneg. Schichtovo milo, znamka "Jelen", ima nenadkritljivo pralno moč in ohrani perilo kakov novo, ker je — v nasprotju z mnogimi novomodnimi pralnimi sredstvi — zajamčeno prosto jedkih, ostrih sestavin, vsled katerih perilo kmalu razpadne. Zaupajte imenu Schicht!

Že 60 let se odlikuje.

1079

Naš koledar je izšel in stane 60 vinarjev, s poštnino 70 vinarjev.

je fajmošter v sv. Petru pri Mariboru javno karto brez podpisa, na kateri se mu je naznalo, da je bil njegov priatelj Marko od kmetskih fantov tako hudo tepen, da zdaj šepa; tudi so bile na karti šaljive opazke glede naročitve zdravil. Fajmošter je takoj vedel, da ta Marko ne more drugi biti nego središki kaplan, ki je v sv. Petru pod tem imenom splošno znan. Poslal je tedaj karto kaplanu in ta je vložil tožbo zaradi žaljenja časti proti organistu. V tožbi je kaplan trdil, da zamore le organist pisev karte biti, češ da je neki prvaški učitelj iz Maribora pisavo spoznal. Tudi že Panič "narodnjak" itd. Organist je trdil, da je delal kaplan v resnicu razne ponočne izlete in da je prišel vsled tega ponočevanja tudi v prepire s središkim župnikom Canjkarjem. Zaradi svojega politikanovanja in ponočevanja pridobil si je kaplan sovraštvo fantov, ki so ga vsled tega tako hudo pretepli, da je nekaj časa šepal. Vse to je seveda kaplan tajil. Pri sodniji je dal fajmošter organistu lepo spričevalo, češ da ni ne pri "čukih" ne pri "sokolih." Fajmošter je tudi izpričal, da dela kaplan resnično ponočne izlete, brez da bi imel službenih opravil. Svaril je kaplana opetovanjo, pa kaplan ni fajmoštra v bogat. Naposled je pričel kaplani špati in splošno se je govorilo, da je bil od fantov tepen. Iz neke kaplanske pridige je fajmošter tudi posnel, da je kaplan priznal, da je bil tepen, da pa svojega nastopanja noče spremeniti. Tako je pričal fajmošter! Neka druga priča je izjavila, da si je kaplan pri občinskih volitvah v Pobrežju mnogo sovraštva pridobil. Tretja priča je videla kaplana pred fanti bežati. Dve drugi priči sta naravnost tepež videli. Fantje so stali ob obeh plateh ceste in ko je kaplan prišel od svojih ponočnih izletov, so ga grozovito pretepli. Fantje sovražijo kaplana zaradi tega, ker ta do 2. ure ponoči okoli hodi in dekleta zasleduje. Zopet neka priča je rekla, da je kaplan nekdaj ponoči k njemu v hišo priběžal. Nadaljnja priča vidila je kaplana ponoči s klobukom v roki bežati, medtem ko so fantje za njim vriskali. To je vidila priča večkrat. Fajmoštrova kuvara je povedala, da je morala kaplangu dalje časa mrzlo vodo v sobo nositi; kaplan je šepal in pravil, da ima "revmatizem." Vkljub tem dokazilom bil je organist pri prvi razpravi na 14 dne zapora obsojen, češ da je karta zasramovanje, za katerega dokaz resnice ni merodajan. Prizivno sodišče pa je znižalo kazeno na 50 K globo. Kaplan pa naj bode ponosen na svoje lovorike!

Nevaren tat.

Maribor, 13. novembra. — Dne 1. avgusta t. l. našel je posestnik Valentin Sagadin v gozdu pri sv. Kunigundi ob Ptaju veliko zalogo raznega blaga, ki je izviralo očvidno od raznih vlogov. Bile so to gotove obleke, štofi, špeh, oka-

jeno meso itd., vse v velikih množinah. Dne 10. avgusta ponoči pa je nekdo v kurji hlev posestnika Čebej v Št. Janžu dr. p. vlomlj; zasčili so tata inorožniki so ga oddali sodniji. Kmalu se je dognalo, da je tat jako nevaren človek, glasoviti zločinec Jakob Jug. Ta Jug je baje živinotrež brez bivališča. Dne 29. prosince t. l. šele prišel je iz mariborske ječe, kjer je bil 18 mesecev sedel. Od tega časa sem potepal se je po spodnjem Štajerskem in kradel ter ropal. Pred okrožno sodnijo dokazalo se mu je m. dr. sledeče: pri krojaču Kroisu v Pobrežju pri Mariboru ukradel je obleke za 841 kron. Ukradene stvari odpeljal je na vozou proč. Vbogi krojač bil je vsled tega vloma gospodarsko popoloma uničen. Vse skupno pokradel je Jug blaga za 1.783 kron. Sodnija obsodila ga je na dve leti težke ječe; potem ga bodejo pa oddali v prisilno delavnico.

opazili in otroke rešili. Libera pravi, da je hotela otvoriti, ker je morala vedno nanje paziti. Pravi, da je mati nato nagovorila. Mlado morilko in njeno moč so zaprli.

Na smrt obsojen bil je v Serajevu muhamedski postopač Hejro, ki je svojega lastnega sodruga Sumanjira v oropalu.

Železniška nesreča. V bližini postaje Šahna na Ruskem sta trčila vsled nemarnosti nočnega čuda dva vlaka skupaj. Bilo je več vagonov porušenih. Dosebi sta bili takoj mrtvi, 12 pa težko ranjenih.

Sneženi viharji so se zopet ponovili v Ameriki pri Huronskem jezeru. Tri velike barke so se potopili Nemogoče je bilo, barkam na pomoč priti. Skupno utonuli 275 oseb. Velikanska pa je tudi škoda, ki je vihar napravil.

Velikanska tožba se je vrnila te dni v Varšavu na Ruskem. Tožena sta grof Ronker in lastnik zavoda Zawodsky, češ da sta nekega šolarja umorila. Sodnija razprava traja 20 dni. Povabljenih je 209 prič in 77 svetencev. V razpravno dvorano se je privleklo celo 1000 aktov.

Polom v Novem Yorku. Bančna firma Hollis & Comp. v Novem Yorku je prišla v konkurs. Dolgo znašajo okoli 25 milijonov krov. Vsled tega polome je pride več kot 700 vletrgovcev v konkurs; 200 trgovcev je cev je že plačila vstavilo.

Železniška nesreča. Na progi Georgia Zentala padel je osebni vlak čez most pri Claytonu. 20 oseb je bilo ubitih, 250 pa ranjenih.

Smrtna obsodba. V Teschenu bil je zidar Józef Kottes na smrt obsojen, ker je orožniškega stražnega dežela ustrelil, ko ga je ta hotel arretirati.

Grozni potres je bil v deželi Peru. Potres je prušil 10 manjših mest populacije. Mesta Albancay in Cuzco so najhujše trpela. V Albancay se je vrnilo ravno 8 sv. maša, ko je prišel prvi sunek. Cerkev se je podomlila in zagrebla pod razvalinami mnogo ljudi. V bolnišnicah je nastalo ogenj, v katerem je mnogo bolnikov svojo smrt. Na stotine ljudi je ubitih, prizadeta škoda pa se ne da ceniti.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Zopet napad na pionirje. Preteklo nedelje je vršil se je v Poštrakovem krmi na Wurzenu berški cesti grozoviti pretep. Fantje in pionirji so tam plesali. Kasnakrat ob 1/10. uri ni hotel krmar pionirjem več pijače dati. Medtem ko so nekateri pionirji že odšli, ostali so trpeli se v krmi. Kmalu nato vnel se je prepri. Pionirji so opazili, da se jim je bajonetom poskrilo. Tako nato so jih fanti naskočili in so pričeli na grozni način s stolni, polem, vrčki, nožmi po njih udrihati. Vsi trije pionirji so zelo ranjeni. Enemu se je prizadelo z nožem 3 težke rane v hrbitu, drugemu pa se razbilo vse čeljusti, da so morali nesrečno neža v graško garnizijsko bolnišnico odpeljati. Stoj pa tudi tretji je tako težko ranjen. Eden pionir je ves krvav zbežal v gozd, ali tam se je fantje še enkrat napadli in na tla pobili. Orožniki so drugi dan fante poizvedeli, in več noma pozaprlji. To so posledice narodnjaške, slovenske vzgoje po prvaških društvi. Fantje so izgubili vsako spoštovanje do avstrijske uniforme. Oni vidijo vsled prvaške hujskarje v vojakov sovražnika. Sicer pa bodemo o tej stvari še govorili, kadar se bode pred sodnijo razpravljeni. Pionirji samim se je pa čuditi, da hodijo v take gostilne, katerih se jih sovraži. Okoliške beznice, kar je komur hočjo, za vojake niso primerni kraj. Mahoričeve krme se je pionirje že na svetu način podilo in vendar hodijo še pionirje. Celo v ptujski "narodni dom", v katerem se zbirajo največji prijatelji Srbov, zahajajo gotovi pionirji. Kdor nosi vojaško suknjo, mora tudi kaj nanjo držati! S tem pa seveda nočemo opravičevati podivjanost okoliške malebine, ki jo hujski zagriženo pravljivo v vedno večje zločine.

Zopet slovensko-klerikalni polom. Pred leti ustanovili so slovenski politikujoči farji in njih podrepniki v Gradcu neko "drustvo s. Marte", v katerem so zbirali v Gradešči slovenske služkinje ter jih zlorabljali v svoje namene. Načelnik je bil fajmošter Kalan iz Ljubljane, podnačelnik mokronosi študent Dominik Zvokelj in drugi podnačelnik mazarski pomočnik Franc Vehovar. Društvo je nabralo hitro od vlogih dekel toliko denarja, da si je v Gradcu kupilo hišo z gostilno. Kakor povsod, kjer imajo slovenski popi svoje prste vmes, prisko je tudi to društvo kmalu v denarne težave, vodstvo je društveni denar zagospodarilo in društvo ima danes za 85.000 krov dolga ter je

Pasteurjev zavod.

Dne 14. t. m. bilo je 25 let, odkar se je ustanovil svetovno-znani Pasteurjev zavod v Parizu. Ta jubilej je za svu medicinsku znanost velikega pomena. Učenec in kemik Louis Pasteur bil je 1. 1822 rojen in je leta 1855 umrl. Razven raznih kemičnih del napravile so ga znamenitega zlasti njegove znanstvene preiskave bole-

zenskih kali ali bacilov vraničnega prisada, perutninske kolere ter predvsem pasje steklosti. V njegovem zavodu, ki se ga je uresničilo z javno nabranimi denarij, se je mnogo od steklih psov ugriznenih ljudi rešilo. Zavode za steklih psov ugrizneni ljudi se dobri zdaj v vseh večjih mestih in so pravi blagor za človeštvo. Na milijone ljudi zahvali svoje življenje edino-le znanstveni iznajdbi Pasteurja. Naša slika kaže zavod v Parizu ter podobi ustanovitelja Pasteurja in sedanjega voditelja prof. dr. Metchnikoffa.

Novice.

11. 12. 13. Letošnji december prinesel bode zanimivi dan. 11. decembra namreč bodejo na poštnih pečatih tri zaporedne številke: 11. 12. 13 (11. 12. 1913). Ta vrsta številki je vsakih sto let le 4 krat mogoča, in sicer dne 8. 9. 10. dne 10. 11. 12 in dne 11. 12. 13.

Velikanski požar je postal v mestnem delu Peski v Petersburgu. Plameni napravila so nezmrerno škodo. 5 oseb, med njimi tudi en gasilec, našli so v ognju smrt, mnogo drugih pa je bilo nevarno oprečenih.

8 letna morilka. V Dornbirnu poskusila je 8 letna Libera Visintainer dva otroka v starosti 4 in 16 mesecev zastrupiti. Nastrgala je iz užigalic fosforja in ga otrokom v usta natresa. Ali k sreči so to pravocasno

Štedljivost

pri kuhanju

doseže le tista gospodinja, ki uporablja

MAGGI JEVE kocke

(gotova goveja juha)

MAGGI po 5 vinarjev.

Vsaka kocka da, — če se je polije s 1/4 litrom vrele vode, — i krožnik izvrstne goveje juhe, katera se tudi uporablja kot juha za vkuhanje, za polivanje omak, zelenjav it. t. d.

Pri nakupu naj se paži na ime MAGGI in na varstveno znamko

zvezdo s krizem